

og man er derfor neppe berettiget til at brevide Nogen, at han bringer det hele Pensionssystem i Samklang med dette Hovedudgangspunkt. Iøvrigt gjentager jeg, at jeg i dette Punkt har forandret min Mening, at jeg nu er kommen til den Anskuelse, at det er rigtigere at fastsætte Enkens Pension i Forhold til den Pension, som Manden vilde have faaet, end lade den rette sig efter Mandens Gage, hvilket jeg i 1846 meente var det rigtigere. Skulde det være nok til at omstøde min hele Anskuelse af Pensionsvæsenet, saa maatte denne hvile paa en svag Grundvold, men det er netop det, som skulde bevies; og derpaa har den ærede Rigsdagsmand i mine Dine ikke engang prøvet. Han har holdt sig til et underordnet Punkt og gjort meget Væsen af, at jeg derom har forandret min Anskuelse. Men der er et andet væsentligere Punkt, hvori jeg har det Uheld at være uenig med Udvalget; det er, at man ikke skal gjøre Statens Forsørgelsespligt ligesaa bindende med Hensyn til Børnene, naar Moderen lever, som med Hensyn til Enkerne; i dette Punkt har jeg dog vel ikke været af en anden Anskuelse i Roeskilde; thi der var Ingen, saavidt jeg erindrer, som vilde gjøre Børnenes Forsørgelse til Pligt for Staten, idetmindste tænkte Udvalget ikke derpaa. Jeg vilde have ønsket, at jeg ikke havde behøvet i dette Foredrag at gaae ud paa at forsvare de Anskuelser, som jeg fremsatte igaar, thi det havde været min Hensigt for Thinget at gjøre en Sammenstilling af de forskjellige Systemer, som ere komne paa Dmtale her igaar og idag; men Tiden er imidlertid rykket saa langt hen, og jeg føler mig selv saa træt, at jeg hellere vil opsætte det til Sagens anden Forhandling, da det, jeg har tilslået, vil fremkomme som et Ombringsforslag, der hovedsagelig vil gaae ud paa at restituere Udkastets § 1, dog saaledes, at i denne Lov skal henvises til en Lov om Embedsstanden i det Hele, i hvilken det skal bestemmes, hvem der er at ansee som pensionsberettiget, og dernæst vil jeg foreslaae en Scala, som vil staae mere i Overensstemmelse med Udkastet, end Udvalgets gjør det, og hvorefter Berettigelsen til at nyde Pension først skal indtræde med det fylde 5te Tjenestjaar, og derpaa stige jævnt op indtil $\frac{3}{4}$ af Gagen; det er

det System, som jeg under vore Forhold anseer for rigtigst. Jeg skal ikke komme tilbage til den Forskjel, som der vilde være mellem dette System og Udvalgets, men jeg troer, at Forskjellen ligger i mere end i en blot forskjellig Udtryksmaade, at den tværtimod er væsentlig, og at den ogsaa vil føre til væsentligt forskjellige finantielle Resultater.

Barfod: Saa fristende, som det end kunde være, skal jeg dog ikke tillade mig hverken at følge eller forfølge den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste District (Hall) med Hensyn til hans Udtalelse om den danske Embedsstand. Jeg troer, at det har meget lidet med nærværende Sag at bestille, og jeg troer, at det er heelt farligt, og som Følge deraf ogsaa vel noget mindre vel forsvarligt, at ville udsønde Embedsstanden fra det hele øvrige Folk, og altsaa sætte den i Modsatning til hele det øvrige Folk, og derefter veie, hvor megen eller liden Fortjeneste hver enkelt Deel af det saaledes tvedeelte Folk har med Hensyn til vor constitutionelle Udvikling eller i andre Henseender. Jeg skal holde mig til Loven, som foreligger, og jeg kan da ikke nægte, at det i en ikke ringe Grad har forundret mig, at nærværende Lov ikke er ledsaget af nogenlunde omhyggelige statistiske Beregninger over hvad Indflydelse den ene eller den anden Pensioneringsmaade vilde have paa Statskassen. Jeg troer ikke, at det vilde have været vanskeligt, ved et Bilag af nogle Mars afgaaede Embedsmænds Pensioner, at sætte Thinget ganske anderledes, end det nu er, ind i Pensionstørrelsens Betydning for Statskassen. Som en Følge deraf forekommer det mig, at vi staae fare for at gaae ikke lidet iblinde ved Voteringen over nærværende Lovudkast, og forsaavidt skulde jeg altsaa ikke være meget utilbøielig til at følge den ærede Rigsdagsmand for Præsto, som har erklæret, at han vil stemme imod hele Lovudkastet; jeg skulde være saa meget mindre utilbøielig dertil, som det efter det omtrentlige Skøn, man kan have, fra flere Sider er fremhævet, at det ikke vil have nogen synderlig Betydning for Statskassen, om Loven bliver vedtagen, eller det forbliver ved det Gamle. Imidlertid skulde jeg dog meget hellere stemme for det Forslag, som